

Natya Shastra Chapter 19

——
नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १९

——
Document Information

Text title : naaTyashastra adhyaaya 19

File name : natya19.itx

Category : nATyashAstra, major_works, bhārata

Location : doc_z_misc_major_works

Author : Sage Bharata

Transliterated by : dpadmakar at hotmail.com

Proofread by : dpadmakar at hotmail.com

Latest update : October 6, 2001

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

March 24, 2024

sanskritdocuments.org

Natya Shastra Chapter 19

नाट्यशास्त्रम् अध्यायः १९

॥ श्रीरस्तु ॥

भरतमुनिप्राणीतं नाट्यशास्त्रम्

अथ ओकोनविंशोऽध्यायः ।

एतद्वृत्तं तु नाट्यस्य शरीरं परिकीर्तितम् ।

पञ्चभिः सन्धिभिस्तस्य विभागः सम्प्रकल्पितः ॥ १ ॥

एतद्वृत्तं द्विधा चैव बुधस्तु परिकल्पयेत् ।

आधिकारिकमेकं स्यात् प्रासङ्गिकमथापरम् ॥ २ ॥

यत्कार्यं हि कृलप्राप्त्या सामर्थ्यात्परिकल्प्यते ।

तदाधिकारिकं ज्ञेयमन्यत्राप्रासङ्गिकं विदुः ॥ ३ ॥

कारणात्कलयोग्यस्य वृत्तं स्यादाधिकारिकम् ।

तस्योपकरणार्थं तु कीर्त्यते ख्यानुषङ्गिकम् ॥ ४ ॥

कवेः प्रयत्नान्नेतृणां युक्तानां विद्ध्युपाश्रयात् ।

कल्प्यते हि कृलप्राप्तिः समुत्कर्षात्कलस्य च ॥ ५ ॥

(लौकिकी सुभङ्गुभाष्या यथावस्था रसोद्भवत्वा ।

दशधा मन्मथावस्था व्यवस्थास्त्रिविधा मता ॥) ६ ॥

संसारे कृलयोगे तु व्यापारः कारणास्य यः ।

तस्यानुपूर्व्या विज्ञेया पञ्चावस्था प्रयोक्तृभिः ॥ ७ ॥

प्रारम्भश्च प्रयत्नश्च तथा प्राप्तिश्च संभवः ।

नियता च कृलप्राप्तिः कृलयोगश्च पञ्चमः ॥ ८ ॥

औत्सुक्यमात्रबन्धस्तु यद्बीजस्य निबध्यते ।

मउतः कृलयोगस्य स कृलारम्भ एष्यते ॥ ९ ॥

अपश्यतः कृलप्राप्तिं व्यापारो यः कृलं प्रति ।

परं यौत्सुक्यगमनं स प्रयत्नः प्रकीर्तितः ॥ १० ॥

ऽषत्प्राप्तिर्यथा काचित्कृत्वस्य परिकल्पते ।

भावमात्रेण तु प्रादुर्विधिज्ञाः प्राप्तिः सम्भवम् ॥ ११ ॥

नियतां तु कृत्वप्राप्तिं यथा भावेन पश्यति ।

नियतां तां कृत्वप्राप्तिं सगुणां परिचक्षते ॥ १२ ॥

अभिप्रेतं समग्रं य प्रतिरूपं क्रियाकृत्वम् ।

ऽतिवृत्ते भवेद्यस्मिन् कृत्वयोगः प्रकीर्तितः ॥ १३ ॥

सर्वस्यैव हि कार्यस्य प्रारब्धस्य कृत्वार्थिभिः ।

अेतास्त्वनुक्रमेणैव पञ्चावस्था भवन्ति हि ॥ १४ ॥

आसां स्वभावभिन्नां परस्परसमागमात् ।

विन्यास ऐकभावेन कृत्वोत्पत्तौ प्रकीर्तितः ॥ १५ ॥

ऽतिवृत्तं समाख्यातं प्रत्यगेवाधिकारिकम् ।

तदरम्भादि कर्तव्यं कृत्वान्तं य यथा भवेत् ॥ १६ ॥

पूर्वसन्धि य कर्तव्यं लीनसन्ध्यपि वा पुनः ।

नियमात् पूर्वसन्धि स्याद्धीनसन्ध्यथ कारणात् ॥ १७ ॥

ऐकलोपे चतुर्थस्य द्विलोपे त्रियतुर्थयोः ।

द्वितीयत्रियतुर्थानां त्रिलोपे लोप ऽप्यते ॥ १८ ॥

प्रासङ्गिके परार्थत्वान्न ल्येष नियमो भवेत् ।

यद्भूतं सम्भवेत्तत्र तद्योज्यमविरोधतः ॥ १९ ॥

ऽतिवृत्ते यथावस्थाः पञ्चारम्भादिकाः स्मृताः ।

अर्थप्रकृतयः पञ्च तथा बीजादिका अपि ॥ २० ॥

बीजं बिन्दुः पताका च प्रकरी कार्यमेव च ।

अर्थप्रकृतयः पञ्च ज्ञात्वा योज्या यथाविधि ॥ २१ ॥

स्वल्पमात्रं समुत्सृष्टं बहुधा यद्विस्पर्षति ।

कृत्वावसानं यश्चैव बीजं तत्परिकीर्तितम् ॥ २२ ॥

प्रयोजनानां विच्छेदे यद्विच्छेदकारणम् ।

यावत्सामाभिर्बन्धस्य स बिन्दुः परिकीर्तितः ॥ २३ ॥

यद्भूतं तु परार्थं स्यात् प्रधानस्थोपकारकम्
प्रधानवश्य कल्पयेत् सा पताकेति कीर्तिता ॥ २४ ॥

कृलं प्रकल्प्यते यस्याः परार्थायैव केवलम् ।
अनुबन्धविहीनत्वात् प्रकरीति विनिर्दिशेत् ॥ २५ ॥
यदाधिकारिकं वस्तु सम्यक् प्राज्ञैः प्रयुज्यते ।
तदर्थो यः समाहम्बस्तत्कार्यं परिकीर्तितम् ॥ २६ ॥

अेतेषां यस्य येनार्थो यतश्च गुणो ष्यते ।
तत् प्रधानं तु कर्तव्यं गुणामूतान्यतः परम् ॥ २७ ॥

अेकोऽनेकोऽपि वा सन्धिः पताकायां तु यो भवेत् ।
प्रधानार्थानुयायित्वाद्बन्धुसन्धिः प्रकीर्त्यते ॥ २८ ॥

आगर्भादाविमर्शाद्वा पताका विनिवर्तते ।
कस्माद्यस्मान्निबन्धोऽस्याः परार्थः परिकीर्त्यते ॥ २९ ॥

यत्रार्थे चिन्तितेऽन्यस्मिन्स्तल्लिङ्गोऽन्यः प्रयुज्यते ।
आगन्तुकेन भावेन पताकास्थानकं तु तत् ॥ ३० ॥
सहसैवार्थसम्पत्तिर्गुणवत्युपकारतः ।
पताकास्थानकमिदं प्रथमं परिकीर्तितम् ॥ ३१ ॥

वयः सातिशयं क्लिष्टं काव्यबन्धसमाश्रयम् ।
पताकास्थानकमिदं द्वितीयं परिकीर्तितम् ॥ ३२ ॥

अर्थोपक्षेपणं यत्र लीनं सविनयं भवेत् ।
श्लिष्टप्रत्युत्तरोपेतं तृतीयमिदमिष्यते ॥ ३३ ॥

द्व्यर्थो वयनविन्यासः सुश्लिष्टः काव्ययोजितः ।
उपन्यासस्युक्तश्च तस्यतुर्थमुदाहृतम् ॥ ३४ ॥

[यत्र सातिशयं वाक्यमर्थोपक्षेपणं भवेत् ।
विनाशिदृष्टमन्ते य पताकार्थं तु तद्भवेत्] ॥ ३५ ॥

यत्तुष्यताकापरमं नाटके कार्यमिष्यते ।
पञ्चभिः सन्धिभिर्युक्तं तांश्च वक्ष्याम्यतः परम् ॥ ३६ ॥

मुषं प्रतिमुषं यैव गर्भो विमर्श एव य ।
तथा निर्वहणं चेति नाटके पञ्च सन्धयः ॥ ३७ ॥

[पञ्चभिः सन्धिभिर्युक्तं प्रधानमनु कीर्त्यते ।
 शेषाः प्रधानसन्धीनामनुग्राह्यनुसन्धयः] ॥ ३८ ॥
 यत्र बीजसमुत्पत्तिर्नार्थरससम्भवा ।
 काव्ये शरीरानुगता तन्मुपं परिकीर्तितम् ॥ ३९ ॥
 बीजस्योद्घाटनं यत्र दृष्टनष्टमिव क्वचित् ।
 मुपन्धस्तस्य सर्वत्र तद्वै प्रतिमुपं स्मृतम् ॥ ४० ॥
 उद्भेदस्तस्य बीजस्य प्रामिरप्रामिरेव वा ।
 पुनश्चान्वेषणं यत्र स गर्भं षति संज्ञितः ॥ ४१ ॥
 गर्भनिर्भिन्नबीजार्थो विलोभनकृतोऽथवा ।
 क्रोधव्यसनजो वापि स विमर्शं षति स्मृतः ॥ ४२ ॥
 सामानयनमर्थानां मुभाधानां सबीजिनाम् ।
 नानाभावोत्तराणां यद्भवेन्निर्वडणं तु तत् ॥ ४३ ॥
 अत्रे तु सन्धयो ज्ञेया नाटकस्य प्रयोक्तृभिः ।
 तथा प्रकरणास्यापि शेषाणां च निबोधत ॥ ४४ ॥
 डिमः समवकारश्च यतुःसन्धी प्रकीर्तितौ ।
 न तयोस्वमर्शस्तु कर्तव्यः कविभिः सदा ॥ ४५ ॥
 व्यायोगेऽहामृगौ चापि सदा कार्यौ त्रिसन्धिकौ ।
 गर्भावमर्शौ न स्यातां तयोर्वृत्तिश्च कैशिकी ॥ ४६ ॥
 द्विसन्धि तु प्रडसनं वीथ्यङ्गो भाषा अत्र च ।
 मुपनिर्वडने तत्र कर्तव्ये कविभिः सदा ॥ ४७ ॥
 [वीथी यैव हि भाषाश्च तथा प्रडसनं पुनः ।
 कैशिकीवृत्तिहीनानि कार्याणि कविभिः सदा] ॥ ४८ ॥
 अत्रं हि सन्धयः कार्या दशरूपे प्रयोक्तृभिः ।
 पुनरेषां तु सन्धीनामङ्गकल्पं निबोधत ॥ ४९ ॥
 सन्धिनां यानि वृत्तानि प्रदेशेष्वनुपूर्वशः ।
 स्वसम्पद्गुणयुक्तानि तान्यङ्गान्युपधारयेत् ॥ ५० ॥
 षष्ट्यर्थस्य रथना वृत्तान्तस्यानुपक्षयः ।
 रागप्राप्तिः प्रयोगस्य गुह्यानां यैव गूढनम् ॥ ५१ ॥

आश्चर्यवदभिप्यानं प्रकाश्यानां प्रकाशनम् ।

अङ्गानां षड्विधं ल्येतद् दृष्टं शास्त्रे प्रयोजनम् ॥ ५२ ॥

अङ्गलीनो नरो यद्गनैवारम्भक्षमो भवेत् ।

अङ्गलीनं तथा काव्यं न प्रयोगक्षमं भवेत् ॥ ५३ ॥

उदात्तमपि तत्काव्यं स्यादङ्गैः परिवर्जितम् ।

ढीनत्वाद्धि प्रयोगस्य न सतां रञ्जयेन्मनः ॥ ५४ ॥

काव्यं यदपि ढीनार्थं सम्यदङ्गैः समन्वितम् ।

ढीमत्वात्तु प्रयोगस्य शोभामेति न संशयः ॥ ५५ ॥

[तस्मात् सन्धिप्रदेशेषु यथायोगं यथारसम् ।

कविनाङ्गानि कार्याणि सम्यक्तानि निबोधत] ॥ ५६ ॥

उपक्षेपः परिकरः परिन्यासो विलोभनम् ।

युक्तिः प्राप्तिः समाधानं विधानं परिभाषना ॥ ५७ ॥

उद्भेदः करणं भेदं अेतान्यङ्गानि वै मुष्णे ।

तथा प्रतिमुष्णे चैव शृणुताङ्गानि नामतः ॥ ५८ ॥

विलासः परिसर्पश्च विधूतं तापनं तथा ।

नर्म नर्मद्युतिश्चैव तथा प्रगयणं पुनः ॥ ५९ ॥

निरोधश्चैव विज्ञेयः पर्युपासनमेव य ।

पुष्पं वज्रमुपन्यासो वर्णसंसार एव य ॥ ६० ॥

अेतानि वै प्रतिमुष्णे गर्भेऽङ्गानि निबोधत ।

अभूताडरणं मार्गो रुपोदाडरणो ङमः ॥ ६१ ॥

संग्रहश्चानुमानं य प्रार्थनाक्षिप्तमेव य ।

तोडकाधिभले चैव ल्युद्धेगो विद्रवस्तथा ॥ ६२ ॥

अेतान्यङ्गानि वै गर्भे ल्यवमर्शो निबोधत ।

अपवादश्च संकृटो विद्रवः शक्तिरेव य ॥ ६३ ॥

व्यवसायः प्रसङ्गश्च द्युतिः षेदो निषेधनम् ॥

विरोधनमथादानं छादनं य प्ररोचनम् ॥ ६४ ॥

व्यवहारश्च युक्तिश्च विमर्शाङ्गान्यमूनि य ।
सन्धिर्निरोधो ग्रथनं निर्णयः परिभाषणम् ॥ ६५ ॥
द्युतिः प्रसाद आनन्दः समयो ङ्युपगूढनम् ।
भाषणं पूर्ववाक्यं य काव्यसंदार अवे य ॥ ६६ ॥
प्रशस्तिरिति संछारे ज्ञेयान्यङ्गानि नामतः ।
यत्तुष्यञ्चि बुधैर्ज्ञेयान्येतान्यङ्गानि सन्धिषु ॥ ६७ ॥
[सम्पादनार्थं बीजस्य सम्यक्सिद्धिकराणि य ।
कार्याण्येतानि कविभिर्विभज्यथानि नाटके] ॥ ६८ ॥
पुनरेषां प्रवक्ष्यामि लक्षणानि यथाक्रमम् ।
काव्यार्थस्य समुत्पत्तिरुपक्षेप इति स्मृतः ॥ ६९ ॥
यद्दुत्पन्नार्थभाङ्गुल्यं ज्ञेयः परिकरस्तु सः ।
तन्निष्पत्तिः परिन्यासो विज्ञेयः कविभिः सदा ॥ ७० ॥
गुणानिर्वर्णनं यैव विलोभनमिति स्मृतम् ।
सम्प्रधारणमर्थानां युक्तिरित्यभिधीयते ॥ ७१ ॥
सुभार्थस्याभिगमनं प्राप्तिरित्यभिसंज्ञिता ।
बीजार्थस्योपगमनं समाधानमिति स्मृतम् ॥ ७२ ॥
सुभङ्गुः प्रकृतो योऽर्थस्तद्विधानमिति स्मृतम् ।
कुतूहलोत्तरावेगो विज्ञेया परिभाषणा ॥ ७३ ॥
बीजार्थस्य प्ररोधो यः स उद्भेद इति स्मृतः ।
प्रकृतार्थसमासम्भः करणं नाम तद्भवेत् ॥ ७४ ॥
संघातभेदनार्थो यः स भेद इति कीर्तितः ।
[अेतानि तु भुभाङ्गानि वक्ष्ये प्रतिभुषे पुनः] ॥ ७५ ॥
समीडा रतिभोगार्था विवास इति संज्ञितः ।
दृष्टनष्टानुसरणं परिसर्प इति स्मृतः ॥ ७६ ॥
कृतस्थानुनयस्यादौ विधूतं ङ्यपरिग्रहः ।
अपायदर्शनं यत्तु तापनं नाम तद्भवीत् ॥ ७७ ॥
कीडार्थं विहितं यत्तु ङास्यं नर्मेति तस्मृतम्
दोषप्रच्छादनार्थं तु ङास्यं नर्मद्युतिः स्मृता ॥ ७८ ॥

उत्तरोत्तरवाक्यं तु भवेत्प्रगयाणं पुनः ।
 या तु व्यसनसम्प्राप्तिः स निरोधः प्रकीर्तितः ॥ ७९ ॥
 कुङ्कुमस्यनुनयो यस्तु भवेत्तत्पर्युपासनम् ।
 विशेषवचनं यत्तु तत्पुष्पमिति संज्ञितम् ॥ ८० ॥
 प्रत्यक्षरुक्षं यद्वाक्यं वञ्चं तदभिधीयते ।
 उपपत्तिकृतो योऽर्थ उपन्यासश्च स स्मृतः ॥ ८१ ॥
 यातुर्वार्ण्योपगमनं वर्णसंहारं षष्ठ्यते ।
 कपटापाश्रयं वाक्यमभूताडरणं विदुः ॥ ८२ ॥
 तत्त्वार्थवचनं यैव मार्गं षष्ठ्यभिधीयते ।
 चित्रार्थसमवाये तु वितर्को रूपाभिष्यते ।
 यत्सातिशयवद्वाक्यं तद्गुणोपरि स्मृतम् ॥ ८३ ॥
 भावतत्त्वोपलब्धिस्तु क्वमं षष्ठ्यभिधीयते ।
 सामदानादिसम्पन्नः संग्रहः परिकीर्तितः ॥ ८४ ॥
 रुपानुपगमनमनुमानमिति स्मृतम् ।
 रतिदर्शोत्सवानां तु प्रार्थना प्रार्थना भवेत् ।
 गर्भस्थोद्भेदनं यत्साक्षिमिरित्यभिधीयते ॥ ८५ ॥
 संरम्भवचनं यैव तोटकं त्विति संज्ञितम् ।
 कपटेनातिसंधानं ब्रुवतेऽधिबलं बुधाः ॥ ८७ ॥
 भयं नृपारिद्वेष्युत्थमुद्देगः परिकीर्तितः ।
 शङ्का भयत्रासकृतो विद्रयः समुदाहृतः ॥ ८८ ॥
 दोषप्रख्यापनं यत्तु सोऽपवाहं षष्ठ्यते स्मृतः ।
 रोषग्रथितवाक्यं तु सङ्केतः परिकीर्तितः ॥ ८९ ॥
 गुरुव्यतिक्रमो यस्तु स द्रवः परिकीर्तितः ।
 विरोधिप्रशमो यश्च स शक्तिः परिकीर्तितः ॥ ९० ॥
 व्यवसायश्च विज्ञेयः प्रतिज्ञाहेतुसंभवः ।
 प्रसङ्गश्चैव विज्ञेयो गुरुराणां परिकीर्तनम् ॥ ९१ ॥
 वाक्यमाधर्षसंयुक्तं धृतिस्तज्जुह्वैरुदाहृता ।

मनश्चोष्टाविनिष्पन्नः श्रमः षेद उदाहृतः ॥ ८२ ॥
 ष्वित्प्रतिप्रतीघातः प्रतिषेधः प्रकीर्तितः ।
 कार्यात्ययोपगमनं विरोधनमिति स्मृतम् ॥ ८३ ॥
 बीजकार्योपगमनमातानमिति संज्ञितम् ।
 अपमानकृतं वाक्यं कार्यार्थं ख्यादनं भवेत् ॥ ८४ ॥
 प्ररोचना स विज्ञेया संलारार्थप्रदर्शिनी ।
 [प्रत्यक्षवचनं यत्तु स व्याहार इति स्मृतः ॥ ८५ ॥
 सविच्छेदं वयो यत्र सा युक्तिरिति संज्ञिता ।
 ज्ञेया विचलना तज्ज्ञैरवमानार्थसंयुता ॥ ८६ ॥
 [अेतान्यवमृशेऽङ्गानि संलारे तु निबोधत ।
 मुभबीजोपगमनं सन्धिरित्यभिधीयते ॥ ८७ ॥
 कार्यस्थान्येषां युक्त्या निरोध इति कीर्तितः ।
 उपक्षेपस्तु कार्याणां ग्रथनं परिकीर्तितम् ॥ ८८ ॥
 अनुभूतार्थकथनं निर्णयः समुदाहृतः ।
 परिवादकृतं यस्यात्तदाहुः परिभाषणम् ॥ ८९ ॥
 लब्धस्थार्थस्य शमनं धुतिमायक्षते पुनः ।
 समागमस्तथार्थानामानन्दः परिकीर्तितः ॥ ९० ॥
 दुःखस्यापगमो यस्तु समयः स निगद्यते ।
 शुश्रूषाद्युपसम्पन्नः प्रसादः प्रीतिरुच्यते ॥ ९०१ ॥
 अद्भुतस्य तु सम्प्राप्तिरुपगूढनभिष्यते ।
 सामदानादि सम्पन्नं भाषणं समुदाहृतम् ॥ ९०२ ॥
 पूर्ववाक्यं तु विज्ञेयं यथोक्तार्थप्रदर्शनम् ।
 वरप्रदानसम्प्राप्तिः काव्यसंलार इष्यते ॥ ९०३ ॥
 नृपदेशप्रशान्तिश्च प्रशस्तिरभिधीयते ।
 यथासन्धि तु कर्तव्यान्येतान्यङ्गानि नाटके ॥ ९०४ ॥
 कविभिः काव्यकुशलै रसाभावमपेक्ष्य तु ।
 संमिश्राणि कदाचित्तु द्वित्रियोगेन वा पुनः ॥ ९०५ ॥

ज्ञात्वा कार्यमवस्थां च कार्याण्यङ्गानि सन्धिषु ।
 अतेषामेव याङ्गानां संभङ्गान्यर्थयुक्तिः ॥ १०६ ॥
 सन्ध्यन्तराणि सन्धीनां विशेषास्त्वेकविंशतिः ।
 सामभेदस्तथा दण्डः प्रदानं वध एव च ॥ १०७ ॥
 प्रत्युत्पन्नमतित्वं च गौत्रस्मलितमेव च ।
 साडसं च भयं यैव ड्रीर्माया क्रोध एव च ॥ १०८ ॥
 ओजः संवराणं भ्रान्तिस्तथा डेत्वपधारणम् ।
 दूतो लेभस्तथा स्वप्रश्चित्रं मद् एति स्मृतम् ॥ १०९ ॥
 [विष्कम्भयूलिका यैव तथ यैव प्रवेशः ।
 अङ्गुवतारोऽङ्गुभुमभर्थोपक्षेपपञ्चकम् ॥ ११० ॥
 मध्यमपुरुषनियोज्यो नाटकमुभसन्धिमात्रसंयारः ।
 विष्कम्भकस्तु कार्यः पुरोहितामात्यकञ्चुकिभिः ॥ १११ ॥
 शुद्धः संकीर्णो वा द्विविधो विष्कम्भकस्तु विज्ञेयः ।
 मध्यमपात्रैः शुद्धः संकीर्णो नीचमध्यकृतः ॥ ११२ ॥
 अन्तर्यवनिकासंस्थैः सूतादिभिर्नेकधा ।
 अर्थोपक्षेपणं यत्तु क्रियते सा छि यूलिका ॥ ११३ ॥
 अङ्गुन्तरानुसारी संक्षेपार्थमधिकृत्य भिन्दूनाम् ।
 प्रकरणात्कविषये प्रवेशको नाम विज्ञेयः ॥ ११४ ॥
 अङ्गुन्त एव याङ्गो निपतति यस्मिन् प्रयोगमासाद्य ।
 बीजार्थयुक्तियुक्तो ज्ञेयो ऽयङ्गुवतारोऽसौ ॥ ११५ ॥
 विष्णुष्टमुभमङ्गुस्य स्त्रिया वा पुरुषेण वा ।
 यदुपक्षिप्यते पूर्वं तदङ्गुभुममुच्यते] ॥ ११६ ॥
 अन्यान्यपि लास्यविधावङ्गानि तु नाटकोपयोगीनि ।
 अस्माद्धिनिःसृतानि तु भाषा एवैकप्रयोज्यानि ॥ ११७ ॥
 [भाषाङ्गुतिवल्लास्यं विज्ञेयं त्वेकपात्रडार्यं वा ।
 प्रकरणावद्भूय कार्यासंस्तवयुक्तं विविधभावम् ॥ ११८ ॥
 गेयपदं स्थितपाठ्यमासीनं पुष्पगण्डिका ।
 प्रच्छेदकं त्रिमूढं च सैन्धवाभ्यं द्विमूढकम् ॥ ११९ ॥

उत्तमोत्तमकं यैवमुक्ताप्रत्युक्तामेव य ।
 लास्ये दशविधं ल्येतदङ्गनिर्देशलक्षणम् ॥ १२० ॥
 आसनेषूपविष्टैर्यत्तन्त्रीभाण्डोपबृंहितम् ।
 गायनेश्वैर्गीयते शुष्कं तद्व्यपदमुच्यते ॥ १२१ ॥
 [या नृत्यत्यासना नारी गेयं प्रियगुणान्वितम् ।
 साङ्गोपाङ्गविधानेन तद्व्यपदमुच्यते] ॥ १२२ ॥
 प्राकृतं यद्वियुक्ता तु पठेदात्तरसं स्थिता ।
 मदनानलतमाङ्गी स्थितपाठ्यं तदुच्यते ॥ १२३ ॥
 [बहुयारीसमायुक्तं पञ्चपाण्डिकलानुगम् ।
 यञ्चत्पुटेन वा युक्तं स्थितपाठ्यं विधीयते] ॥ १२४ ॥
 आसीनमास्यते यत्र सर्वातोद्यविवर्जितम् ।
 अप्रसारितगात्रं य यिन्ताशोकसमन्वितम् ॥ १२५ ॥
 नृत्तानि विविधानि स्युर्गेयं गाने य संश्रितम् ।
 येष्टाभिश्चाश्रयः पुंसा यत्र सा पुष्पगण्डिका ॥ १२६ ॥
 [यत्र स्त्री नरवेषेण ललितं संस्कृतं पठेत् ।
 सभ्रीनां तु विनोदाय सा ज्ञेया पुष्पगण्डिका ॥ १२७ ॥
 नृतं तु विविधं यत्र गीतं यातोद्यसंयुतम् ।
 स्त्रियः पुंभव्य येष्टन्ते सा ज्ञेया पुष्पगण्डिका] ॥ १२८ ॥
 प्रच्छेदकः स विज्ञेयो यत्र यन्द्रातपालताः ।
 स्त्रियः प्रियेषु सज्जन्ते ल्यपि विप्रियकारिषु ॥ १२९ ॥
 अनिष्ठुरश्वक्षणपदं समवृत्तैरलङ्कितम् ।
 नाट्यं पुरुषभावाढ्यं त्रिमूढकमिति स्मृतम् ॥ १३० ॥
 पात्रं विभ्रष्टसंकेतं सुव्यक्तकरणान्वितम् ।
 प्राकृतैर्वचनैर्युक्तं विदुः सौन्धवकं बुधाः ॥ १३१ ॥
 [रूपवाधादिसंयुक्तं पाठ्येन य विवर्जितम् ।
 नाट्यं छि तत्तु विज्ञेयं सौन्धवं नाट्यकोविदैः] ॥ १३२ ॥
 मुभप्रतिमुभोपेतं यतुरश्रपदकमम् ।

श्लिष्टभावरसोपेतं वैचित्र्यार्थं द्विमूढके ॥ १३३ ॥

उत्तमोत्तमकं विधादनेकरससंश्रयम् ।

विचित्रैः लोकभ-धैश्च उलाढावविचित्रितम् ॥ १३४ ॥

कोपप्रसादजनितं साधिक्षेपपटाश्रयम् ।

उक्तप्रत्युक्तमेवं स्याच्चित्रगीतार्थयोजितम् ॥ १३५ ॥

यत्र प्रियाकृतिं दृष्ट्वा विनोदयति मानसम् ।

मदनानलतमाङ्गी तच्चित्रपटमुच्यते ॥ १३६ ॥

दृष्ट्वा स्वप्ने प्रियं यत्र मदनानलतापिता ।

करोतिविविधान् भावांस्तद्वै भाविकमुच्यते ॥ १३७ ॥

अतेषां लास्यविधौ विज्ञेयं लक्षाणं प्रयोगज्ञैः ।

तद्विधैव तु यन्नौक्तं प्रसङ्गविनिवृत्ततेतोस्तु ॥ १३८ ॥

पञ्चसन्धि यतुर्वृत्ति यतुःषष्ट्यङ्गसंयुतम् ।

षट्त्रिंशल्लक्षणापोपेतं गुणालङ्कारभूषितम् ॥ १३९ ॥

महारसं मलाभोगमुदात्तवयनान्वितम् ।

महापुरुषसंयारं साध्याचारजनप्रियम् ॥ १४० ॥

सुश्लिष्टसन्धिसंयोगं सुप्रयोगं सुभाश्रयम् ।

भृष्टशब्दाभिधानं य कविः कुर्यात्तु नाटकम् ॥ १४१ ॥

अवस्था या तु लोकस्य सुभङ्गुःभसमुद्भवा ।

नानापुरुषसंयारा नाटकेशसौ विधीयते ॥ १४२ ॥

न तज्ज्ञानं न तच्छिल्पं न सा विधा न सा कला ।

न तत् कर्म न वा योगो नाट्येऽसिन्धुश्च दृश्यते ॥ १४३ ॥

योऽयं स्वभावो लोकस्य नानावस्थान्तरात्मकः ।

सोऽङ्गाद्यभिनेयैर्युक्तो नाट्यमित्यभिधीयते ॥ १४४ ॥

द्वेषतानामृषीनां य राज्ञां योत्कृष्टमेघसाम् ।

पूर्ववृत्तानुचरितं नाटकं नाम तद्भवेत् ॥ १४५ ॥

यस्मात्स्वभावं संत्यज्य साङ्गोपाङ्गगतिःकर्मैः ।

प्रयुज्यते ज्ञायते य तस्माद्वै नाटकं स्मृतम् ॥ १४६ ॥

सर्वभावैः सर्वरसैः सर्वकर्मप्रवृत्तिभिः ।

नानावस्थान्तरोपेतं नाटकं संविधीयते ॥ १४७ ॥

[अनेकशिल्पज्ञातानि नैककर्मङ्कियथाणि य ।

तान्यशेषाणि रूपाणि कर्तव्यानि प्रयोक्तृभिः] ॥ १४८ ॥

लोकस्वभावं संप्रेक्ष्य नराणां य बलाबलम् ।

संभोगं यैव युक्तिं य ततः कार्यं तु नाटकम् ॥ १४९ ॥

भविष्यति युगे प्रायो भविष्यन्त्यबुधा नराः ।

ये यापि हि भविष्यन्ति ते यत्श्रुतबुद्धयः ॥ १५० ॥

कर्मशिल्पानि शास्त्राणि विचक्षणबलानि य ।

सर्वाण्येतानि नश्यन्ति यदा लोकः प्राणश्रयति ॥ १५१ ॥

तदेवं लोकभाषाणां प्रसमीक्ष्य बलाबलम् ।

मृदुशब्दं सुभार्यं य कविः कुर्यात्तु नाटकम् । १५२ ॥

वैकीर्तितायैः शब्दैस्तु काव्यबन्धा भवन्ति ये ।

वेश्या षव न ते भान्ति कमण्डलुधरैर्द्विजैः ॥ १५३ ॥

दृशरूपविधानं य मया प्रोक्तं द्विजोत्तमाः ।

अतः परं प्रवक्ष्यामि वृत्तीनामिह लक्षणम् ॥ १५४ ॥

एति भारतीये नाट्यशास्त्रे सन्धिनिर्गुणं नामध्याय ऐकोनविंशः ॥

Encoded by Padmakar Dadegaonkar dadegaonkar@yahoo.com

Natya Shastra Chapter 19

pdf was typeset on March 24, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

